

Erasmus 2023 Törökország

Oda út és első tapasztalatok

2023. február 25.-én indultunk Törökországba, 5-en az osztályból és még 3 másik szakon lévő diákkal +1 kísérő tanárral. Az utazás egy szombati napra esett, amivel semmi gond sem lett volna, ha nem repülővel megyünk. Hiszen nekem ez volt az első repülési élményem és előtte levő héten nem nagyon tudtam aludni mivel izgultam, hogy ne legyen semmi baj. Ez így is volt az indulás előtti napon is. Nagyon fáradt voltam hiszen izgultam és még az sem segített, hogy a kedves családom 3 órával kivitt a reptérre, hogy le ne késsem a repülőt. Még ők sem utaztak vele szóval nem tudtuk hogyan is működik ez az egész. De szerencsére semmi baj nem volt és nagy nehezen túléltem az utat, bár bevallom picit furán éreztem magam leszálláskor konkrétan fájt a fejem, meg a fülem, de hála istennek ez egy pár nap alatt rendbe is jött teljesen. Bevallom, ha nincsenek ott a többiek velem lehet, hogy rosszul is lettem volna tényleg annyira izgultam, de megnyugtattak hála istennek. Összességébe amúgy nagyon élveztem az utat hisz nagy álmom valósult meg és nem csalódtam benne. A kilátás meg leírhatatlan volt onnan a magasból. De az egészbe a legfurább az volt, hogy olyan emberekkel mentem ki, akikkel szerintem kb. 2 mondatot nem váltottam.

Erasmus 2023 Törökország

Megérkezés és a szállás

Miután megérkeztünk Antalya repterére leszálltunk a gépről és busszal bevitték minket egy terminálba, ahol a csomagjainkat vehettük át. Az első meglepetés ott ért, hogy mennyire kedvesek voltak az örök meg úgy alából mindenki. Mindenki mosolygott senkin nem lehetett látni, hogy szomorú lenne vagy esetleg feszült. Ez az egész Törökországi út alatt elmondható volt, hogy mindenki annyira kedves volt meg ember szerető, hogy tényleg nem lehet leírni meg kell tapasztalni egyszer mindenkinek. Na szóval miután megérkeztünk és átvettük a csomagjainkat találkoztunk a mentorunkkal, aki a kint létünk alatt gondunkat viselte. Ezek után az idegenvezető vagy mentor kinek mi tetszik egy kisbusszal bevitt minket a városba azon belül a szállásunkra, ahol töltöttük a 3 hetet. Igazából nem kell hatalmas dolgokra gondolni egy átlagosnál picit jobb hotelre kell gondolni, de a benne lévő lakók meg dolgozók hát ők átalagon felüliek voltak. Borzasztóan kedvesen fogadtak minket, de tényleg, mindenki ott is nagyon barátságos volt meg segítőkész. A hely Gülizar Hotel néven fut. Az elhelyezkedése szerintem nagyon jó volt a hotelnek mert a tengerpart is körülbelül 200-300 méterre volt, bár a városközpont messzebb volt, de az is busszal kb. egy 10-15 perc volt, amit ki lehetett bírni. A szobák megfelelőek voltak 2-3 ágyas szobákban voltunk elszállásolva. Internet volt a lényeg az volt minden szinten de hát az is olyan volt, hogy néha működött néha nem. De igazából nem haltunk bele, ha nem működött rendesen hiszen inkább, ha úgy volt akkor kirándultunk meg sétálgattunk stb. Meg ez jó is volt így hiszen nem a telefonunkon lógtunk.

Erasmus 2023 Törökország

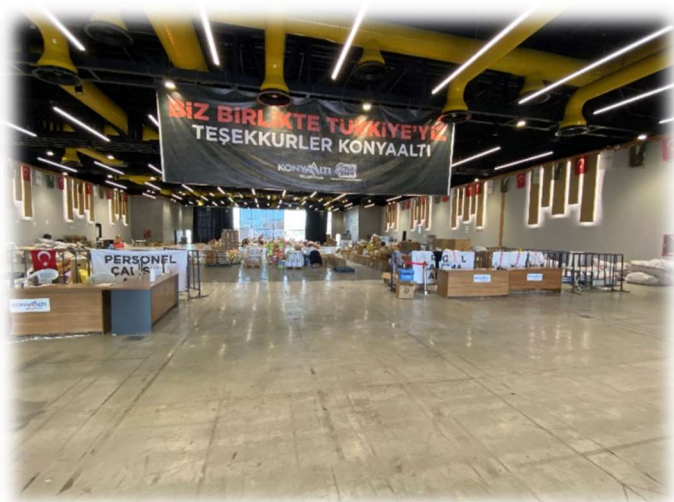
Első heti programok és munka

Ugye szombaton érkeztünk Antalyába azon belül is Konyaalti régióba és vasárnap, azaz másnap már mentünk is az első kulturális programra. Side-be egy ókori városba mentünk el, ahol sok mindent megnéztünk, köztük például egy ókori színházat és Apolló templomát és természetesen a tengert is. De ezek előtt elmentünk enni a Burger Kingbe nem egy autentikus török étterem, de a célnak megfelelt. Utána kezdődött igazán csak a buli. A romok közt nem hamisítványt áruló árusok próbáltak behúzni, hogy itt vegyél valamit ott vegyél mert ez jobb stb. Sajnos belefutottam abba a hibába, hogy szemébe néztem az árusnak és utána elkezdődött egy Török Magyar harc, de végül én is megúsztam meg a pénztárcám is. Összességében nagyon jó hangulata volt a helynek, volt egy ilyen kis filmes hatása az egésznek, hogy pálmafák, romok, hajók meg ugye a tenger.

Erasmus 2023 Törökország

Elérkezett a hétfő első munkanap. Először is reggel jött értünk a szokásos busz (ami a reptérről is elvitt minket a hotelbe) utána megérkeztünk egy ilyen központi helyre, ami a Konyaalti közösség tudományos igazgatósága, illetve parkok és kertek igazgatósága. Egy 10 perc várakozás után jött egy ilyen tipikus kis munkás busz igazából kötegelő meg szigetelő szalag tartottra egyben a járművet, de amúgy biztonságos volt. A durva dolog nem is a busz volt hanem a sofőr, én embert még csak videójátékban láttam így vezetni szembe a forgalommal ha nem jött senki akkor cikázott jobbra balra néha tolatgatott is az autó pályán jó kedvében de senki nem szólt neki hiszen ott mindenki így közlekedik. De igazából nagyon magabiztosak ahogy vezetnek nincs is baleset soha, ezt a buszt vezető emberke is mosolygott közben, nagyon jól érezte magát, mint mi ugye. Ezek után megérkeztünk a rendes munkahelyre, ami egy kis kulturális hely volt, ahol adományokat osztották szét a földrengés áldozatainak. Körbe is lettünk vezetve az ottani főnök által, aki szintén kedvesen fogadott minket. Majd ezek után bementünk egy ilyen konferencia szobába/meeting szobába, ahol le is lettünk ültetve és megebédeltünk. Ennek a szobának elsőre nagyon ijesztő hangulata volt, hogy is mondjam beléptünk tele ilyen zoral arcú emberekkel, akik cigiznek picit mogorván néznek meg ilyenek, picit azért féltünk így elsőre. De hála istennek semmi nem történt nagyon kedvesen fogadtak bemutatkoztak utána mi is és elkezdtük megismerni egymást. Az ebéd nagyon finom volt nem éreztem még ilyen ízt soha, amit ott ettem, de nagyon ízlett.

Erasmus 2023 Törökország

Az ebéd után el is vittek minket egy állat eledel gyárba, ahol zacskózták meg csinálják őket. Itt betekintést nyertünk ennek folyamatába és lépéseibe. A céget Selcuklunak hívják. Ez egy közepes méretű vállalkozás kb. huszonöt munkással, és csak Törökországon belül szállítanak. Ezek bemutatása után visszavittek minket a szálláshelyre. Második munkanap egyből vittek minket az adományközpontba, ahol szét lettünk szedve és elkezdődött a munka. A mi feladatunk az volt, hogy raklapra tettük kötésbe az adományokat és az összeset felcímkéztük. Majd ezek után jöttek kamionnal és felpakolták cuccokat és elvitték. A munka után elvittek ebédeltetni minket majd ezek után még egy picit dolgozunk majd jött értünk a busz és visszavitte a szállásra. Az egész délután a miénk volt utána meg is indultunk a partra az nap. Nekem ez nagy nap volt hiszen elsőnek mentem be a tengerbe még soha nem voltam benne, és egy dolgot megtanultam, hogy ne nyitott szájjal ugorjak be a vízbe. Valamiért abban a hitben éltem, hogy olyan, mint a Balaton és nagyon jó lesz minden. Ezek után én elmentem kosarazni amire nagy szükségem is volt. Soha nem hittem, hogy a tengerparton pálmafák közt fogok pattogatni, de szintén egy nagyon nagy álmom valósult meg. Ezek után találkoztam a többiekkel a szokásos vacsorázós helyünkön. Következő napokban szintén vittek minket vissza az adományközpontba, ahol most nem raklapokra pakolgattunk, hanem becsomagolt ételt osztottunk szét, hogy a munkát könnyítsük meg. Azonban szerdán nem dolgozni mentünk, hanem meglátogattunk egy kertészetet, ami a város fenntartó alá tartozik. Itt a növényeket egy fura termőföldekben növesztik, ami gyorsítsa a növekedést. A növényeken kívül a cég még foglalkozik padok gyártásával és karbantartással, valamint helyi játszóterekre csinálnak játékokat.

Erasmus 2023 Törökország

Következő nap nem mentünk dolgozni helyette inkább a Düden vízeséshez vittek minket. Nagyok kis szép vízesés volt még denevér barlang is volt ott. Dobtunk be pénzt szerencsének a vízbe, de mint jó magyarok mi más hozhatná a nagy szerencsét hat az 5 forintos így hát kívántunk valamit és be is dobtuk. Ez után volt ott egy autentikus ilyen török fagyis. Senki nem mert kérni tőle így hát én, mint a feláldozható bele is vettem magam a dologba. Életembe először pofoztak meg fagyival, de nem fogok hazudni nagyon élveztem. Majd a többiek vásároltak még 1-2 szuvenírt. Menni készültünk már majd szólt a mentorunk, hogy ne menjünk ki mert nagyon veszélyes környéken járunk.

Szóval még maradtunk kb. 1-2 órát még ott és végül jött a busz és mehettünk is vissza. ezek után én ahogy mindennap szinte elmentem kosarazni, hogy

kiengedjem a fáradt gőzt. Majd elmentem enni a többiekkel és vártuk a következő napot.

Következő nap sajnos nem mentünk sehova lemondták, ahova mentünk volna látogatni. De egyik társunk szülinapját ünnepelte meg is leptük egy doboz baklavával este pedig a többi erasmusos diákkal megünnepeltük egy kis ping ponggal meg társassal. El is érkezett a következő kulturális program. Most Olympos-ra mentünk. Ez a hely egy hegyekkel körbe vett ókori hely kis város. Ez volt a legjobb program hiszen akkora nagy bejárható terület volt és bármerre is nézett az ember csak ókori dolgokat látott. Majd ezek után felmentünk egy hegycsúcsra ahol kis repedésekből láng jött fel a gázok miatt.

Erasmus 2023 Törökország

Vasárnapot nem vittük túlzásba igazából elmentünk plázába. Személy szerint szeretem a plázákat, de itt minden márkás darab a duplája az itthoniaknak. Busszal mentünk a plázába, de kitérnék most a buszokra itt egy picit. Szóval tele van mindig mivel olcsó nagyon, a fizetés is könnyebben megy, ha csak jegyet akarsz venni hiszen a vezető fülkénél van egy panel csak egy bankkártyát kell érinteni és már utazhatsz is. Akkor sietni kell mert senkit nem várnak be gyorsan halad minden. Néha menet közben nyitva volt az ajtó gondolom a jobb szellőzés érdekében hiszen megint elmondom nagyon tele voltak mindig. Akkor a plázába csak úgy tudtál bemenni, hogy a táskát le kellett venni meg kb. minden fémet majd át kellett menni egy fém detektoron, mint a reptereken. Következő nap eldöntöttük munka után, hogy ellátogatunk az óvárosba. Itt szerencsémre betudtunk menni egy mecsetbe megnézni milyen is más vallásnak a dolgai. Majd elkezdtek bejárni a nagy bazárt, itt mindenféle utánzat volt meg kézzel gyártott dolgok. Még egy kedves parfümös is rám akart tukmálni egy nagyon jó parfümöt 10eu-ért. De én bevallom sokaltam érte, vagyis nem az, hogy sokaltam de alkudozni próbáltam vele, ha jól emlékszek 5-öt mondtad neki arra azt mondta hát annyi pénzért egy doboz kólát kapok. Ezek után 10-ről már 8-ra csökkentette az árat, de így sem kellett, de nem baj jó volt megtapasztalni is milyen ez. De kedvesen elköszönt az úr és mindenki ment a saját dolgára.

Erasmus 2023 Törökország

Második hét

Ugye a bazárban voltunk meg az óvárosban igazából ahogy az előzőleg írtam. Kedden egy sör raktárban látogattunk el. A Tuborg sör raktárába. Itt elmondták nekünk a folyamatokat, hogy mi hogyan működik. Azt is megtudtuk, hogy csak hoteleknek és éttermeknek szállítanak. Évente kb. 350000 üvegsört adnak el. Miután körbevezettek minket a raktárban egyik kedves osztálytársam megtudta mutatni milyen is a magyar targoncázás. Az ott dolgozó hatalmas önbizalommal utána a fölbe tiporta tudásával, de büszkéek voltunk a társunkra, hogy még ez is megy neki. Következő nap egy zöldség-gyümölcs elosztót látogattunk meg. Itt is megtudtuk, hogy hogyan is működik az válogatás pakolás meg az ilyesmi folyamatok. Az árut, ami nem ment át a folyamatokon tegyük fel nem olyan az állaga picit nyomott akkor nem dobják ki, hanem gyümölcslé formájában tovább adják és teszik fel a polcra a boltokban. Azt is elmondták, hogy ezen a helyen vannak elszállásolva néhány munkás mivel sok idő lenne nekik hazamenni ezért igazából ott tartják őket. 300-400 beszállító hozzá ide a megtermelt áruját, amit exportálnak más országokba például ide is Magyarországra. Következő nap egy olyan helyen voltunk, ahol hungarocellből csinálnak díszítő elemeket házakhoz belső terekhez. Egy számítógépen lemodellezik 3D segítségével majd a 3D-s nyomtató megcsinálja. Ezek után a nyomtatott formát lefedik egy vízhatlan réteggel majd napon szárítják ezeket és csak utána megy rá a festék meg a további díszítő elemek. Itt van néhány kisebb forma, amit 3D segítségével nyomtattak.

Erasmus 2023 Törökország

Harmadik hét

Következő gyárlátogatásunk egy holland cég volt. Ez a cég egy családi vállalkozás, aminek az egyik kirendeltségénél voltunk. A vállalkozás neve Van der Knaap a kirendeltség pedig Antalya Substrat. Először a meeting terembe mentünk, ahol beszélgettünk a tulajdonossal és eszegettünk iszogattunk. A tulajdonossal egyből megtaláltuk a közös hangot és jókat tudtunk vele beszélni, mindent elmondott magáról, hogy mennyit tanult, hogy merre járt, merre dolgozott. Ezek után elkezdődött a körbevezetés a gyárban. Itt a kókusz külső rétegéből készítik a termőföldet. A kókuszt főként Indiából és Sri Lankából vásárolnak és onnan hozzák Törökországba. Ezt a kókusz maradványt vízzel permetezik addig amíg egy egységgé összeáll, majd kiszáritják, majd utána szitával szétválasztják a durvább termőföldet a finomabbtól, amíg végül egy a földhöz hasonló anyagot kapnak. Ezek után a felhasználási céltól függően ásványi anyagokat, valamint vitaminokat adnak a termőföldhöz. Sok helyre exportálnak köztük van például: Oroszországba, Észtszországba. A főnök amúgy nagyon kedves volt tudtunk is vele azonosulni hiszen szinte a mi korosztályunk volt. A gyár is nagyon szép helyen volt a hegyek közt. Nagyon élveztük ezt a helyet szerintem ez volt a legjobb gyár eddig. Itt el is tudnám képzelni magam még a kedves vezető is mondta ha talán egyszer egy messzi messzi galaxisban vissza is mehetnénk dolgozni.

Erasmus 2023 Törökország

Összegzés

Március 18-án reggel hajnali 5 fele keltünk és 6 órakor indulunk a reptérre. Pár külföldi Erasmusos diák is felkelt, hogy elbúcsúzzanak tőlünk. Nagyon örültem a gesztusuknak sokat jelentett számomra, nem hittem volna, hogy ilyen kapcsolatokra/barátokra teszek szert. Fel is ültünk a repülőre majd reggel 10 fele haza is értünk Magyarországra. Picit hiányzott már ez az ország a családom meg anyukám főztje mert kint nem tudtam enni olyan finomakat, mint itthon. Meg körülbelül 2. hét óta akartam egy magyar lecsót enni és sehol nem tudtunk csinálni se enni szóval ezért is vártam, hogy otthon legyünk már. A legjobb dolog az útban az volt, hogy megismerhettem az osztálytársaim és ennél jobb nem is kellett. Nagyon jóba is lettünk és örülök, hogy velük mehettem ki. Hiszen náluk jobb embereket rég láttam. Szóval remélem, hogy ez a barátság amire szert tettük örökre megmarad mert nem szeretném őket elveszíteni. Az út szakmai szempontból is nagyon jó volt. Hiszen bele tudtunk látni a logisztikai folyamatokba és a gyakorlat része is meg volt. Nagyon sok tapasztalatot szereztem ez az út alatt, de szerintem a többiek is ezt mondják. Nagyon jó érzés volt segíteni a menekült embereknek és azt is remélem, hogy sokat tudtunk nekik segíteni. Nagyon tetszett az út során, hogy bármerre is jártunk mindenki kedvesen fogadott minket. A másik legjobb dolog az volt, hogy megismerhettünk külföldi embereket, akikkel jókat tudtunk beszélni így az angol tudásom is fejlődött hála istennek. Vissza a repülőutat már jobban bírtam szerencsére nem fájt a fejem se meg a fülem se. Annyira már itt sem izgultam. Összességben örültem, hogy ennyi embert tudtam megismerni és hogy az iskola lehetővé tette, hogy eljuthassak egy ilyen csodálatos országba és köszönöm a szaktársaimnak és a másik osztályban lévő társaknak is, hogy ilyen felejthetetlen élményt adtak nekem.